

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **A. B.**
státní příslušnost:
t. č.

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**
se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 7. 2021, č. j. OAM-269/ZA-ZA11-P10-2021

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Předmětem sporu je zákonnost rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení o opakovaně podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Krajský soud se musel vypořádat s tím, zda skutečnosti, které žalobce uváděl v nové žádosti (obavy z problémů s vládou), neměly žalovaného vést k opětovnému meritornímu posouzení této žádosti.

II. Rozhodnutí žalovaného a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal dne 23. 4. 2021 opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. V rámci poskytnutí údajů k této žádosti uvedl, že žádá ze stejných důvodů, jaké uváděl v předchozím řízení. Do Kazachstánu se nemůže vrátit, protože se bojí, že by jej tam mohli zabít. Že by po něm mohla jít vláda. Ke svému politickému přesvědčení dodal, že dva až tři měsíce v roce 2018 byl členem politické strany Demokratická volba Kazachstánu (DVK). V minulém řízení to neuvedl, protože se bál, že by tuto informaci ČR předala kazašské straně. Aktuálně není členem žádné politické strany, ani není politicky aktivní.
3. Žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 7. 2021, č. j. OAM-269/ZA-ZA11-P10-2021 („rozhodnutí žalovaného“) zastavil řízení podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu („zákon o azylu“). Žádost žalobce shledal nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, protože ji žalobce podal opakovaně ze stejných důvodů. První žádost žalobce podal v prosinci 2018. Žalovaný v březnu 2020 rozhodl o neudělení mezinárodní ochrany. Jako důvod žalobce tehdy uváděl, že jej zatkli a mučili na policejní stanici v souvislosti s jeho náhodnou účastí na demonstraci za propuštění politických vězňů. Žalobce proti tehdejšímu rozhodnutí žalovaného neuplatnil opravné prostředky.
4. Při posuzování nynější žádosti o mezinárodní ochranu žalovaný shromáždil informace o politické a bezpečnostní situaci a stavu dodržování lidských práv v Kazachstánu. Konkrétně se jedná o Informaci OAMP z května 2020 a Zprávu MZV USA o dodržování lidských práv v Kazachstánu za rok 2020 z března 2021.
5. Žalovaný ve svém rozhodnutí konstatoval, že žalobce při nynější žádosti pouze odkázal na již sdělené důvody podání žádosti v předchozím řízení. Žalovaný neshledal, že by žalobce uvedl, nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které bez zavinění žalobce nebyly předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím řízení. Závěrem žalovaný s odkazem a shromážděné informace o zemi původu uvedl, že od doby meritorního posouzení první žádosti žalobce nedošlo v Kazachstánu k žádné relevantní změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu.

II. Žaloba a vyjádření žalovaného

6. Žalobce namítá, že žalovaný nesprávně posoudil otázku, zda se v řízení o jeho opakované žádosti o mezinárodní ochranu objevily nové skutečnosti, které by založily povinnost opětovného meritorního přezkumu. Žalovaný posoudil jím uvedené nové skutečnosti nesprávně, přestože mohou být relevantní pro udělení některé formy mezinárodní ochrany. Žalobce již v předchozím řízení uváděl, že má problémy s režimem. Tyto problémy i nadále trvají. Žalovaný neposoudil změnu bezpečnostní a politické situace v Kazachstánu, ani případný dopad nově uvedeného trestního stíhání žalobce. Rozhodnutí žalovaného je v mnoha směrech neúplné a zjednodušené. Žalovaný bez odkazu na jakékoliv konkrétní zdroje dospěl k závěru, že k žádné azylově významné změně situace nedošlo. V tomto směru je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.
7. Žalovaný považuje žalobní námitky za nedůvodné. Neshledal důvody pro opakované meritorní posouzení žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, neboť neuvedl žádnou novou skutečnost ve smyslu zákona o azylu, která by odůvodňovala opětovné hodnocení důvodů jeho odchodu z vlasti a obav z návratu. V Kazachstánu od poslední meritorně posouzené žádosti nedošlo k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu §

11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Tvzení o trestním stíhání žalobce poprvé uplatnil až v žalobě. Nijak blíže jej však nekonkretizoval. Proto k němu nelze přihlížet.

III. Posouzení věci krajským soudem

8. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní; „s. ř. s.“), ve lhůtě podle § 32 odst. 1 zákona o azylu. Krajský soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání. Žalovaný s tímto postupem souhlasil a žalobce nevyjádřil svůj nesouhlas.
9. Žaloba *není důvodná*.
10. Podmínky přijatelnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu vymezuje § 11a odst. 1 zákona o azylu. Stanoví, že pokud cizinec podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, ministerstvo (1) nejprve posoudí přípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany, a (2) zda cizinec uvedl (nebo se objevily) nové skutečnosti nebo zjištění, které (a) nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a (b) svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a. Podle § 10a odst. 2 zákona o azylu pak platí, že se v případě nepřípustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany.
11. K přípustnosti opakované žádosti o mezinárodní ochranu se blíže vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 6. 3. 2012, č. j. 3 Azs 6/2011-96. Uvedl, že přípustnost opakované žádosti je třeba posuzovat z pohledu existence možných nových skutečností a zjištění jak z pohledu azylu, tak z pohledu doplňkové ochrany. V této souvislosti upozornil, že i opakovaná žádost, která formálně neuvádí nové skutečnosti či důvody, může splňovat podmínku přípustnosti, jestliže se od předcházejícího pravomocného rozhodnutí ve věci mezinárodní ochrany zásadním způsobem změnila situace v zemi původu a tato změna by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (viz bod 18 citovaného rozsudku).
12. Rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany pak musí obsahovat odůvodnění o tom, že „1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Správnost těchto závěrů správního orgánu podléhá v plném rozsahu kognici správních soudů v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany“ (bod 19 citovaného rozsudku).
13. Je pravdou, že rozhodnutí žalovaného těmito požadavkům stoprocentně nevyhovuje. Žalobce totiž uvedl částečně novou skutečnost spočívající v jeho dřívějším členství v politické straně DVK. To v předchozím řízení neuváděl. Zdůvodnil to tak, že v předchozím řízení se obával, aby správní orgán tuto informaci nevyzradil kazašské straně. Žalovaný ve svém rozhodnutí tuto novou skutečnost nijak nehodnotí. Zároveň je však zcela zřejmé, že tato skutečnost by nemohla vést k opětovnému meritornímu

posouzení žádosti žalobce. Ač se jedná o nově tvrzenou skutečnost, žalobci nic nebránilo uplatnit ji v řízení o jeho předchozí žádosti. Před konáním pohovoru jej žalovaný poučil o tom, že dbá na ochranu jeho osobních údajů, zejména ve vztahu ke státním orgánům země jeho původu. To, že žalovaný neposuzoval azylový příběh žalobce ve světle jeho dřívějšího členství v politické straně DVK, jde proto výhradně k tíži žalobce.

14. Pokud jde o údajnou novou skutečnost spočívající v trestním stíhání žalobce, žalovaný má pravdu, že ve správním řízení žalobce nic takového netvrdil, ač měl příležitost uvést důvody své opakované žádosti. Ani v žalobě žalobce ke svému údajnému trestnímu stíhání neuvádí nic konkrétnějšího. Krajský soud proto k tomuto tvrzení nepřihlédl.
15. Žalobce tedy žádné relevantní nové skutečnosti neuvedl. V rámci poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dokonce sám výslovně uvedl, že žádá ze stejných důvodů jako v předchozím řízení. Za těchto okolností nelze tvrdit, že by žalovaný nesprávně posoudil žalobcem uváděné skutečnosti a že měl žádost žalobce opakovaně meritorně posoudit.
16. Nedůvodná je i námitka žalobce ohledně nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaného ve vztahu k hodnocení otázky změny poměrů v Kazachstánu. Žalobce má sice pravdu, že žalovaný pouze stručně a bez odkazu na konkrétní informace ve zprávách o zemi původu žalobce konstatuje, že v Kazachstánu nedošlo k žádné relevantní změně, která by mohla zakládat novou skutečnost. Nejedná se však o vadu, která by způsobovala nepřezkoumatelnost rozhodnutí žalovaného. Správní rozhodnutí výjimečně nemusí vyhovovat požadavkům § 68 odst. 3 správního řádu, pokud soud dokáže ve správním spisu najít dostatečnou oporu pro úvahy, kterými se žalovaný řídil a z nichž je zřejmé, že jeho rozhodnutí je po skutkové i právní stránce v souladu se zákonem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2007, č. j. 6 Ads 87/2006-36).
17. Závěr žalovaného, že k žádné zásadní změně ve vztahu k bezpečnostní či politické situaci nedošlo, přitom má oporu ve správním spisu. Vyjít lze z Informace OAMP, která uvádí, že ani po nástupu nového prezidenta, který po 30 letech nahradil prezidenta, nedošlo k zásadnější změně ve způsobu rozložení moci v zemi. Vzhledem k tomu, že výkonná moc v Kazachstánu se podle této informace koncentruje právě v rukách prezidenta, dalo by se očekávat, že změna v osobě prezidenta by se v politické situaci v zemi odrazila. Podle této zprávy se tak ale nestalo. Informace OAMP také potvrzuje, že změna ve vedení země nevedla k zásadním změnám v oblasti lidských práv. V zemi rovněž neprobíhal ozbrojený konflikt a bezpečnostní situace byla stabilní. Navíc ani sám žalobce v žalobě neuvádí, že by se situace v Kazachstánu od doby meritorního posouzení jeho první žádosti v jakémkoliv ohledu změnila.
18. Lze uzavřít, že žalovaný postupoval správně, pokud skutečnosti, které žalobce uváděl v novém řízení, nepovažoval za důvod pro nové meritorní posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu. Tyto skutečnosti nesplňují podmínky podle § 11a odst. 1 zákona o azylu. Zároveň rozhodl správně, pokud neshledal, že by v Kazachstánu došlo k takové změně, která by mohla založit opodstatněnost nové žádosti žalobce. Ač je odůvodnění rozhodnutí v tomto ohledu neúplné, jeho závěr má dostatečnou oporu ve správním spisu. Rozhodnutí o zastavení řízení pro nepřípustnost opakované žádosti proto odpovídá zákonu.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

19. Krajský soud posoudil žalobní námitky jako nedůvodné. Proto žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
20. O návrhu na přiznání odkladného účinku krajský soud samostatně nerozhodl, protože bezodkladně rozhodl ve věci samé. Žalobci již nezasílal vyjádření žalovaného k žalobě. Oproti rozhodnutí žalovaného neobsahovalo žádnou novou argumentaci. Právo žalobce na kontradiktornost řízení proto nevyžadovalo, aby mu krajský soud vyjádření žalovaného přeposílal k replice.
21. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. *Pokud kasační stížnost proti tomuto rozsudku nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele, Nejvyšší správní soud ji odmítne pro nepřijatelnost.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 20. srpna 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce